

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 111/17

Λουξεμβούργο, 25 Οκτωβρίου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-201/16
Majid Shiri κατά Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Ο αιτών διεθνή προστασία μπορεί να επικαλεσθεί, ενώπιον δικαστηρίου, την παρέλευση της προθεσμίας που προβλέπεται για την επαναπροώθησή του προς άλλο κράτος μέλος

Η παρέλευση της εξάμηνης προθεσμίας που διαθέτει το κράτος μέλος σύμφωνα με τον κανονισμό Δουβλίνο III για να μεταφέρει αιτούντα διεθνή προστασία προς το υπεύθυνο κράτος μέλος που δέχθηκε να τον αναλάβει εκ νέου έχει ως αποτέλεσμα ότι το πρώτο ως άνω κράτος μέλος καθίσταται υπεύθυνο για τη διεκπεραίωση της αιτήσεως προστασίας, πράγμα που μπορεί να επικαλεσθεί ο αιτών

Ο Majid Shiri, Ιρανός υπήκοος, προσέφυγε ενώπιον των αυστριακών δικαστηρίων κατά της απορρίψεως της αιτήσεώς του διεθνούς προστασίας στην Αυστρία και κατά της επαναπροωθήσεώς του στη Βουλγαρία. Η Βουλγαρία, από την οποία εισήλθε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και όπου είχε επίσης υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας, είχε αποδεχθεί να τον αναλάβει εκ νέου. Ο M. Shiri προβάλλει ότι η ευθύνη για την εξέταση της αιτήσεώς του διεθνούς προστασίας περιήλθε στην Αυστρία βάσει του κανονισμού Δουβλίνο III¹, διότι δεν μεταφέρθηκε στη Βουλγαρία εντός της εξάμηνης προθεσμίας² από την ημερομηνία της αποδοχής, από τις βουλγαρικές αρχές, της εκ νέου αναλήψεώς του.

Το Verwaltungsgerichtshof (διοικητικό δικαστήριο, Αυστρία) ερωτά το Δικαστήριο εάν, σύμφωνα με τον κανονισμό Δουβλίνο III, η παρέλευση της εν λόγω εξάμηνης προθεσμίας μπορεί, από μόνη της, να έχει ως συνέπεια τη μεταβίβαση της ευθύνης μεταξύ των κρατών μελών. Ερωτά επίσης αν ο αιτών διεθνή προστασία μπορεί να επικαλεσθεί, ενώπιον δικαστηρίου, την εν λόγω μεταβίβαση της ευθύνης.

Με την σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο απαντά ότι, εάν η μεταφορά δεν πραγματοποιηθεί εντός της εξάμηνης προθεσμίας, η ευθύνη μεταβιβάζεται αυτοδικαίως στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα αναλήψεως (εν προκειμένω, στην Αυστρία), χωρίς να απαιτείται η απόρριψη από το υπεύθυνο κράτος μέλος (εν προκειμένω, τη Βουλγαρία) της αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως του ενδιαφερόμενου προσώπου.

Η λύση αυτή όχι μόνο προκύπτει από το ίδιο το γράμμα του κανονισμού Δουβλίνο III, αλλά είναι, επίσης, συνεπής προς τον σκοπό της ταχείας εξετάσεως των αιτήσεων διεθνούς προστασίας. Πράγματι, η λύση αυτή εγγυάται ότι, σε περίπτωση καθυστερήσεως της διαδικασίας αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως, η εξέταση της αιτήσεως διεθνούς προστασίας θα διενεργηθεί εντός του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο αιτών, προκειμένου να μην καθυστερήσει περισσότερο η εν λόγω εξέταση.

Εξάλλου, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο αιτών διεθνή προστασία πρέπει να μπορεί να επικαλεσθεί την παρέλευση της εξάμηνης προθεσμίας. Τούτο ισχύει ανεξαρτήτως του αν η

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).

² Κατά τον κανονισμό «Δουβλίνο III», η μεταφορά πρέπει να πραγματοποιηθεί το αργότερο εντός έξι μηνών από την αποδοχή του αιτήματος περί αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως του ενδιαφερομένου από άλλο κράτος μέλος ή από την έκδοση οριστικής απόφασης επί ενδίκου βοηθήματος ή επανεξετάσεως εφόσον υπάρχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

προθεσμία αυτή παρήλθε πριν ή μετά την έκδοση της αποφάσεως περί μεταφοράς. Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να προβλέπουν προς τούτο αποτελεσματικό και ταχύ ένδικο βοήθημα.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει στο πλαίσιο αυτό ότι, όταν η εξάμηνη προθεσμία παρήλθε σε ημερομηνία μεταγενέστερη από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως μεταφοράς, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που υπέβαλε το αίτημα (εν προκειμένω, της Αυστρίας) δεν μπορούν να προβούν σε μεταφορά του ενδιαφερόμενου προσώπου προς άλλο κράτος μέλος. Αντιθέτως, υποχρεούνται να λάβουν αυτεπαγγέλτως τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να αναγνωρίσουν την ευθύνη που μεταβιβάζεται σε αυτά και να αρχίσουν αμελλητί την εξέταση της αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υπέβαλε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει επίσης ότι το δικαίωμα που αναγνωρίζει η αυστριακή ρύθμιση στον αιτούντα να επικαλεσθεί περιστάσεις μεταγενέστερες της εκδόσεως της αποφάσεως περί μεταφοράς του στο πλαίσιο προσφυγής κατά της αποφάσεως αυτής, συνιστά αποτελεσματικό και ταχύ ένδικο βοήθημα το οποίο παρέχει τη δυνατότητα επικλήσεως της παρελεύσεως της προθεσμίας μεταφοράς.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από την ανάπτυξη των προτάσεων διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106